

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Пловдив, 27.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на тринадесети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова

Членове: Мария П. Петрова
Елена Р. Арнаучкова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Галина Гр. Арнаудова Въззивно гражданско
дело № 20215000500313 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от Ч.К. против решение № 260079/02.03.2021 г., постановено по гр.д. № 239/2020 г. по описа на П. окръжен съд, в частта, в която предявеният от него иск за обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 25 000 лв. до 40 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на настъпване на инцидента до окончателното ѝ изплащане. Жалбоподателят счита, че решението в тази част е неправилно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон и със задължителната съдебна практика по сходни казуси, както и е необосновано по изложените в жалбата съображения, поради което моли съда да отмени решението в тази част и да постанови друго, с което да уважи иска му в пълния предявен размер от 40 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на настъпване на инцидента /04.07.2017 г./ до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски

за двете съдебни инстанции, в т.ч. адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Въззиваемият С.И. оспорва въззивната жалба и моли съда да я отхвърли. Моли при уважаване на жалбата адвокатското възнаграждение на адвокат С. да бъде редуцирано до минимум.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, изпълнени са и останалите законови изисквания по отношение на нея и същата като ДОПУСТИМА следва да бъде разгледана по същество.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с предявените от Ч. ИВ. К. против СТ. Д. ИЛ. обективно съединени иски по чл. 45 от ЗЗД и по чл. 86 от ЗЗД. Ищецът твърди, че на 04.07.2017 г., около 12,05 ч. на строителен обект в гр. С., П. област настъпил инцидент, при който той пострадал изключително тежко вследствие на възложена му работа при събаряне на стара сграда /държавно общежитие към училище/ в С. чрез метода на дърпане с въжета и ластици, подпомагани от багер, той бил инструктиран да събори сградата, но тя не била обезопасена и не били обезпечени здравословни и безопасни условия на труд, работниците не били инструктирани какво да правят, не били снабдени с предпазни облекла, каски, стълби и инструменти, К. бил заставен да пробива дупки с къртачи и да поставя въже за демонтаж на сградната конструкция, но в този момент негов колега-багерист дръпнал рязко лоста, бетонната конструкция се скъсала и металното въже се върнало към багера и се скъсало, пробило черепа на ищеца, счупило крака му и нанесло поражения по цялото му тяло. След като изпаднал в безсъзнание, ищецът с екип на ЦСМП постъпил по спешност в Неврохирургично отделение на „МБАЛ- П." АД в общо тежко здравословно състояние, бил хоспитализиран за периода 04.07.2017 г. - 17.07.2017 г., бил подложен на изследвания, рентгенографии и оперативни интервенции за период от две седмици, като му били поставени диагнози „Травматичен субарахноиден кръвоизлив. Полифрагментна фрактура на черепа фронтално. Контузия на главата, придружена със сътресение на мозъка, протекло със загуба на съзнание и при липса на ясен спомен на случилото се. Фрактура на десния

крурис с поставяне на метална остеосинтеза. Фрактура на тибия и фибула. Контузия на друг/и мускул/и и сухожилие/я от задна мускулна група на ниво подбедрица. Контузия на ляво коляно. Разкъсно-контузна рана в областта на челото. Объркан с ретроградна амнезия синдром на МРД. Главоболие, гадене, световъртеж, липса на ясен спомен за случилото се“. Вследствие на тези травми на 08.07.2017 г. и на следващите дни претърпял оперативни интервенции, като тази в областта на главата била от категорията на рисковите и била изпълнена при изключителна сложност и риск, престоял 48 ч. в Отделението по реанимация и интензивно лечение, впоследствие бил преведен в Неврохирургично отделение, а на 13 ден бил насочен в Отделението по травматология и ортопедия, където бил опериран от ортопед-травматолог с поставяне на метална остеосинтеза поради вътреставната фрактура на тибията и фибулата, а раните в областта на главата и подбедрицата били хирургично обработени и защити. Ищецът твърди също, че е получил придружаващи заболявания, изразяващи се в силни болки в областта на горните крайници, главата /кръвонасядания и отоци/, дясната подбедрица, левия крак, тазобедрената става, гръбначния стълб и торса, бил напълно обездвижен в лечебното заведение и след това чрез поставяне на гипсова имобилизация, оплаквал се от дезориентация, главоболие, световъртеж, виене на свят и гадене, имал множество видими белези, а поради получените травматични увреждания бил подложен на редица интервенции и поставен за постоянно наблюдение и последващи контролни прегледи, като след изписването му от болничното заведение продължил лечението си в домашни условия, ходил на периодични контролни прегледи и бил подложен на рехабилитационни процедури, по-късно бил приет за изваждане на имплантирани уреди с допълнителни изследвания. В исковата молба се сочи, че лечебният и възстановителен период на ищеца продължавал и в момента, вследствие на инцидента физическото и психическото му състояние се увредило, той бил силно подтиснат, лесно раздразнителен и нервен и към момента се оплаквал от понижено настроение, тревожност, нарушения на паметта и вниманието, безсъние, безапетитие, загуба на тегло, изпитвал панически страх, че случилото се може да се повтори, че инцидентът е можел да завърши фатално за него, бил силно разтревожен от бездействието и липсата на обезопасяване на обекта, а този ужас щял да го съпътства до края на живота му, като възрастен човек /около 60-годишен/ се възстановявал

изключително бавно и трудно и станалото рефлектирало върху него по много болезнен начин, не бил в състояние да се грижи сам за себе си, до него трябвало да има постоянно човек, затова се наложило да живее при близките си. За лечението си К. направил разходи на обща стойност 1 478 лв., от които 1 390 лв. за закупуване на заключваща плака и винтове, 58 лв. за лечение и престой в „МБАЛ-П.“ АД и 30 лв. за преглед в същото лечебно заведение. Срещу С.И. било образувано н.о.х.д. № 325/2019 г. по описа на Районен съд - П., завършило със споразумение от съдебно заседание на 07.11.2019 г., с което било признато, че И. е виновен в това, че на 04.07.2017 г. в гр. С., П. област в качеството му на управител на „И.“ ЕООД - С., изпълнител по договор за демонтаж на сглобяема стоманобетонена конструкция, е причинил комплексна средна телесна повреда на Ч.К., изразяваща се в открита черепно-мозъчна травма, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота, разкъсно-контузна рана на главата, която през многофрагментно счупения череп е осъществила комуникация на черепната кухина с външната среда, представляваща нараняване, проникващо в черепната кухина, счупване на дясната подбедрица /голям и малък пищял/, довело до трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник за около 7-8 месеца след травмата, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, подробно посочена, в нарушение на одобрения проект за разрушаване на сградата, заповед на кмета на Община С. и решение на Общински съвет - С., с което е нарушил изисквания на Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, Закона за здравословни и безопасни условия на труд и Кодекса на труда, което е престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК във вр. с чл. 129, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание „Пробация“ с прилагане на посочени мерки за контрол и въздействие и „Поправителен труд по месторабота с удръжки от възнаграждението в размер на 25 на сто в полза на Държавата“. Доколкото предявените от него граждански искове не били допуснати до съвместно разглеждане в наказателния процес, се наложило да ги предяви по гражданско-правен ред. Предвид изложеното ищецът твърди, че получените от него телесни увреждания са пряка и непосредствена последица от инцидента, настъпил на 04.07.2017 г. на строителен обект в гр. С. вследствие на противоправното поведение на ответника, те се изразяват

във физически болки и страдания от получените телесни увреждания и последващото болезнено и незавършило възстановяване, както и в претърпян психически и емоционален стрес, поради което моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в размер на 40 000 лв., предявен като частичен иск от обезщетение в общ размер на 50 000 лв., както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 478 лв., ведно със законната лихва за забава върху претендираните обезщетения, считано от датата на настъпване на инцидента /04.07.2017 г./ до окончателното изплащане на сумите. Претендира разноски, в т.ч. възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА за адвокат Т., предоставил му безплатна адвокатска помощ.

Ответникът С.И. счита, че исковете са неоснователни и недоказани и моли съда да ги отхвърли. Оспорва механизма на получаване на травматичните увреждания, като твърди, че ищецът не е трудово-правни отношения с него и не му е била възлагана дейност, не е бил принуждаван да върши нещо на обекта, знаел правилата за охрана на труда, а претендираното обезщетение за неимуществени вреди е в прекомерен размер. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от К..

С обжалваното решение е осъден С.И. да заплати на Ч.К. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 000 лв., както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 478 лв., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 4.07.2017 г. до окончателното им изплащане, като искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 25 000 лв. до пълния предявен размер от 40 000 лв. като частичен иск от 50 000 лв., а С.И. е осъден да заплати адвокат Д.Т. адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА в размер на 1 324,34 лв. и държавна такса по сметка на Окръжен съд – П. в размер на 1 309,12 лв.

Решението е обжалвано от ищеца само в частта, в която е отхвърлен искът му за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 25 000 лв. до 40 000 лв., като това е предметът на въззивното производство, а в останалата част решението е влязло в сила.

Видно от приложеното н.о.х.д. № 325/2019 г. по описа на Районен съд – П., то е завършило със споразумение от 07.11.2019 г., с което СТ. Д. ИЛ. е

признат за виновен, за това че на 04.07.2017 г. в гр. С., П. област в качеството му на управител на „И.“ ЕООД - В., изпълнител по договор за демонтаж на сглобяема стоманенобетонна конструкция, е причинил комплексна средна телесна повреда на Ч. ИВ. К. от с. С., П. област, изразяваща се в открита черепно-мозъчна травма, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота; разкъсно-контузна рана на главата, която през многофрагментно счупения череп е осъществила комуникация на черепната кухина с външната среда, представляваща нараняване, проникващо в черепната кухина, счупване на дясна подбедрица /голям и малък пищяли/, довело до трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник за около 7-8 месеца от датата на травмата, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност – строителни демонтажни работи, като е нарушил правно регламентирани задължения: не извършил предварителна оценка на риска за живота и здравето на работещите на строителната площадка за дейностите, които ще се изпълняват на обекта, не предвидил мерки за ограничаване и намаляване на този риск, не осигурил здравословни и безопасни условия на труд на работещите на обекта и на всички лица, които се намират на строителната площадка по някакъв повод, допуснал на работа на обекта лица, които не са надлежно обучени и инструктирани, не осигурил необходимите лични предпазни средства и специално предпазно облекло и предприел разрушаване на сградата по метод, опасен за живота и здравето, чрез верига и стоманено въже, закачени за панела, дърпане от верижен багер, в нарушение на одобрени на 04.05.2017 г. проекти по части: ПУСО- премахване, ПБЗ-премахване, КС-разрушителна съгласно чл. 193, ал. 3 от ЗУТ и във връзка с издадена заповед № ***/08.06.2016 г. на кмета на Община С. и решение № 300, взето с протокол № 9 от заседание на Общински съвет - С., проведено на 26.04.2016 г., като по този начин нарушил изискванията на чл. 15, чл. 16, т. 1, б. „б“, т. 3, т. 6 и т. 7, б. „д“ и б. „е“ от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, чл. 14, ал. 1 и ал. 2, чл. 16, ал. 1, т. 1 и чл. 16, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 7 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, чл. 281, ал. 1 и ал. 5 от КТ и чл. 284, ал. 1 от КТ, което е престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК във вр. с чл. 129, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание „Пробация“ с прилагане на мерки за контрол и

въздействие „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ при честота на явяване и подписване два пъти седмично за срок от две години и един месец, „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от две години и един месец и „Поправителен труд по месторабота с удържки от възнаграждението на подсъдимия в размер на 25 на сто в полза на Държавата“ за срок от една година и шест месеца.

Доколкото влязлата в сила присъда на наказателния съд /към която по своите правни последици се приравнява и одобреното от наказателния съд споразумение – чл. 413 от НПК/ е задължителна за граждански съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца /чл. 300 от ГПК/, съдът приема за доказано, че на посочените дата и място ответникът е извършил виновно противоправно действие /немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност – строителни демонтажни работи/, с което е причинил на Ч.К. описаните травматични увреждания, представляващи комплексна средна телесна повреда.

По отношение на причинените на ищеца неимуществени вреди:

В първоинстанционното производство са разпитани свидетелите М. К. и И.Й., чиито показания съдът като непротиворечиви и отразяващи техни преки впечатления кредитира, като отчита близките родствени връзки на първия от тях с ищеца /негов син/ при приложение разпоредбата на чл. 172 от ГПК, но и факта, че това му качество му е дало възможност за пълни и непосредствени впечатления от инцидента и последиците от него.

Според свидетеля К. на 04.07.2017 г. му се обадили, че баща му е претърпял инцидент, той отишъл в болницата в П. и намерил ищеца в кома, видимо не бил добре, имал травми на главата и кракът му бил счупен, не бил адекватен при разговор и повръщал кръв, 4-5 дни бил в Интензивно отделение в безсъзнание, след като се подобрил му направили операция на крака, престоял в болницата около две седмици, а след изписването му три месеца бил почти неподвижен, на легло, в неадекватно състояние, губил спомените си, прилошавало му и синът му трябвало да му сменя памперсите и да го храни, след това стоял в инвалидна количка, после

ползвал патерици и започнал да се предвижва, година след инцидента се наложила втора операция на крака по сваляне на имплантите, след която К. отново бил с патерици, правил рехабилитация около месец, защото кракът бил зараснал накриво, впоследствие ходил в болницата да му вадят кръв от коляното, а към момента имал главоболие, прилошавало му и кракът му не бил възстановен напълно, а самият той се променил, станал по-затворен, не искал да излиза, често споменавал станалото, казвал, че няма точен спомен как е станало, но когато са бутали сградите до Община С., се откъснало въжето и нещо го ударило по главата, като той не бил обезопасен с каска и жилетка, преди това К. работил продължително в сферата на строителството, но понастоящем е на договор в Б. .

В същата насока са и показанията на свидетеля Й., който твърди, че чул от родителите си, посетили ищеца в болницата 3-4 дни след инцидента, че той бил много зле, не можел да говори, не можел да се движи, при пиене на вода плюел кръв, впоследствие при посещение в дома му свидетелят установил, че К. вече не бил същият човек, преди бил по-жизнерадостен, ходил на гости, а сега не излизал почти от къщи, забравял, било му трудно да ходи, в началото бил с бинтовата глава и в инвалидна количка около 2-3 седмици, впоследствие с патерици, а синът му го хранил и му давал вода.

Нанесените на К. травматични увреждания от инцидента се установяват от заключението на съдебно-медицинската експертиза с вещо лице д-р П.М., изготвено на база всички събрани по делото медицински документи, което съдът като компетентно изготвено и неоспорено от страните възприема. Според експерта на 04.07.2017 г. ищецът бил транспортиран с линейка до Спешно отделение при МБАЛ „П.” АД - П., където бил прегледан, изследван и приет за лечение в неврохирургично отделение на здравното заведение с черепно-мозъчна травма, проявена с разкъсно-контузна рана в лявата челна област, многофрагментно счупване на черепа челно с хлътване на костен откършек към черепната кухина, субарахноидален кръвоизлив, счупване на носните кости и хемосинус, било установено вътреставно счупване на двете кости на дясната подбедрица в областта на колянната става, като бил опериран за черепно-мозъчната травма след приемането му с извършване ревизия на раната, хемостаза, елевация на фрагментите на фрактурата на черепа, дренаж и шев, а след стабилизиране на

състоянието бил опериран за вътреставната фрактура на тибия и фибула /голям и малък пищяли/ на дясната подбедрица с извършване на открито наместване с метална остеосинтеза и имобилизация на крайника, при провеждано и комплексно медикаментозно лечение, като на 17.07.2017 г. К. бил изписан, за да продължи лечението си при домашни условия. Според вещото лице описаните травматични увреждания са резултат от действието на твърд тъп предмет и отговарят да са получени при станалия инцидент, като оздравителният процес за възстановяване на дясната подбедрица обикновено завършва за около 6-7 месеца, който период включва и провеждането на физиотерапевтични процедури, каквито пострадалият направил - два курса по 15 дни физиотерапия в П. и С.. Предвид тежестта на травмите и тяхната множественост и проведените медицински интервенции К. е търпял силни болки непосредствено след травмата, в следоперативните периоди и в периода на рехабилитация, не може да се определи дали ще има трайни последици за здравето му, като е възможно при физическо натоварване или метеорологични промени да се усещат болки, въпреки че той е възстановен от травмите. Самите увреждания са били сериозни, представляващи травматичен субарахноиден кръвоизлив, полифрагментна фрактура на черепа фронтално, контузия на главата, придружена със сътресение на мозъка, протекло със загуба на съзнание и при липса на ясен спомен на случилото се, фрактура на десния крурис с поставяне на метална остеосинтеза, фрактура на тибия и фибула, контузия на мускул и сухожилия от задна мускулна група на ниво подбедрица, контузия на ляво коляно, разкъсно-контузна рана в областта на челото, съчетана с объркан с ретроградна амнезия, синдром на МРД, те са множествени и тежки в областта на главата и десен долен крайник, черепно-мозъчната травма е създавала реална опасност за живота на пострадалия, а счупването на костите на дясна подбедрица е затруднила за продължителен период от време придвижването, понастоящем ищецът е напълно възстановен от травмите, въпреки че има видими белези от тях - ръбци от рани, описани при освидетелстването, като проведеното лечение, както оперативно, така и медикаментозно, посочено в протоколната част на експертизата, е провеждано в съответствие с приетите медицински протоколи за тези състояния.

На база на всички приети по делото доказателства съдът намира за

установено, че вследствие на инцидента ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки и страдания, първоначално болките са били със значителна сила и интензитет, в т.ч. след двете проведени хирургически интервенции, по-късно физическите болки отшумели, но психическите страдания останали, около три месеца след изписването му бил на легло, не можел сам да се храни и обслужва и разчитал за това на сина си, който му сменял и памперсите, губил спомените си и му прилошавало, трайно било ограничено придвижването му поради необходимост да ползва инвалидна количка и впоследствие патерици, година след инцидента се наложила още една хирургическа интервенция на крака по сваляне на имплантите, което отново затруднило мобилността му, самият той се променил, станал по-затворен, не искал да излиза, често споменавал станалото, имал главоболие и губил спомените си.

При преценката на изменението на физическото и психическото състояние на ищеца и как върху тях са се отразили описаните вреди следва да се има предвид и възрастта му /към момента на настъпване на увреждането 54-годишен/, което затруднява възстановителния процес, както и фактът, че получените травматични увреждания са множествени, засягат главно главата и десния крайник, но е налице и контузия на ляво коляно, те са наложили три хирургически интервенции и продължително лечение с медикаменти и използване на помощни средства, счупването на дясната подбедрица е затруднила придвижването за период около 7-8 месеца, което се е отразило на качеството на живот на К., а черепно-мозъчната травма, съчетана със сътресение на мозъка, загуба на съзнание и липса на ясен спомен за случилото, освен че е създавала реална опасност за живота на пострадалия, предвид характера и значението на засегнатия орган, носи потенциални рискове за негативни последици в бъдеще, като и двете травми затрудняват професионалната реализация на ищеца и възможността му да работи в строителството, от което да реализира доходи.

Въз основа на реално претърпените неимуществени вреди от К. вследствие на нанесеното му травматично увреждане, изразяващо се в комплексна средна телесна повреда, състояща се от две средни такива и множество по-леки, установени по вид, интензитет и продължителност, отразило се на целия му начин на живот, при съобразяване с всички

установени фактори, описани по-горе, момента на настъпване на деликта, вземане предвид критериите, заложи в ППВС № 4/23.12.1968 г., и наложилото се в обществото понятие за справедливост, при приложение разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, съдът счита, че на ищеца се дължи обезщетение за неимуществени вреди в размер на 40 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане, като доколкото са налице всички предпоставки на чл. 45 от ЗЗД следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца тази сума.

Настоящият състав намира за неоснователно направеното от И. в писмения му отговор възражение за съпричиняване от страна на К. на вредоносния резултат.

При доказателствена тежест, лежаща върху ответника, той не е посочил конкретни факти, мотивиращи извод за противоправно поведение на ищеца, което да е в пряка връзка и да е довело до настъпване на вредоносния резултат, както и не е ангажирал никакви доказателства за това, а такова доказване не е било проведено и в наказателното производство, поради което съдът приема това възражение за недоказано.

Предвид гореизложените мотиви съдът намира, че решението на окръжния съд следва да бъде отменено в частта, в която искът е отхвърлен за разликата над 25 000 лв. до 40 000 лв., като той следва да бъде уважен в посочения размер, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

На база на уважения размер на иска от настоящата инстанция и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на адвокат Д.Т., осъществил безплатна адвокатска защита на ищеца по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА, допълнително 450 лв. за производството пред окръжния съд, явяващи се разлика между дължимото му възнаграждение, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 1 774,34 лв. и присъдените му в обжалваното решение 1 324,34 лв, както и 980 лв. адвокатско възнаграждение за

осъществена безплатна адвокатска помощ на ищеца във въззивното производство, чийто размер е определен по същия ред.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати по сметка на Апелативен съд – Пловдив държавна такса върху допълнително присъдения размер на обезщетението за неимуществени вреди от 900 лв., от които 600 лв. за първоинстанционното производство и 300 лв. за въззивното.

Ето защо съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260079/02.03.2021 г., постановено по гр.д. № 239/2020 г. по описа на П. окръжен съд, в частта, в която предявеният от Ч. ИВ. К. против СТ. Д. ИЛ. иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на инцидент на 04.07.2017 г. на строителен обект в гр. С., П. област, е отхвърлен за разликата над 25 000,00 лв. /двадесет и пет хиляди лева/ до претендирания размер от 40 000,00 лв. /четиридесет хиляди лева/, като частичен иск от 50 000,00 лв., КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА СТ. Д. ИЛ. от гр. В. ж.к. „В.Л.“, ул. „Д.“ № *, вх. *, ет.*, ап.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. В. бул. „С.“ № **, ,ет.* /чрез адвокат К.Г./ да заплати на Ч. ИВ. К. от с. С., П. област, ул. „**-та“ № *, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., район „В.“, ул. „А.Р.“ № *, ет.* /чрез адвокат Д.Т./ допълнително 15 000,00 лв. /петнадесет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди за претърпените от него психически и физически болки и страдания от причинената му комплексна средна телесна повреда в резултат на инцидент на 04.07.2017 г. на строителен обект в гр. С., П. област, ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от датата на увреждането - 04.07.2017 г. до окончателното ѝ изплащане.

В останалата част решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА СТ. Д. ИЛ. от гр. В. ж.к. „В.Л.“, ул. „Д.“ № *, вх. *, ет.*, ап.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. В. бул. „С.“ № **, ,ет.* /чрез

адвокат К.Г./ да заплати на адвокат Д.С. Т. от гр. С., район „В.“, ул. „А.Р.“ № *, ет.*, ЕГН ***** сумата 1 430,00 лв. /хиляда четиристотин и тридесет лева/, представляваща възнаграждение за осъществената от него безплатна адвокатска защита на Ч.К. в производството пред Окръжен съд – П. и Апелативен съд – Пловдив.

ОСЪЖДА СТ. Д. ИЛ. от гр. В. ж.к. „В.Л.“, ул. „Д.“ № *, вх. *, ет.*, ап.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. В. бул. „С.“ № **, ,ет.* /чрез адвокат К.Г./ да заплати държавна такса в размер на 900,00 лв. /деветстотин лева/ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Пловдивския апелативен съд.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____